

نەزان و بەدبەخت ئەحمەد دەشتی

لە ئێران واتە لە ساڵی 1975 دواى کارەساتە شوومەکەى شوپۆشى ئەیلولى مەزن ئاوارەى ئێران بووین، لە مازەندەران لە شارى گونبەد کاوس بووین ، پۆژى خوا لى خۆش بوو مام کەرىم لە گەل پور ئامینی خیزانى کە دۆستىكى ئیمە بوون و ئەوانیش وەک ئیمە ئاوارەى ئێران بوو بوون ، ئەو پۆژە پورە ئامین و مام کەرىم بە یەكەو مێوانمان بوون، ئەو شەو لەمان مانەو و پوخسەتمان نەدان بگەڕینەو ئیمام زادە یەحیا کە ئەوان لەوێ دەژیان، مام کەرىم کە پیرە مێردىكى قسە خۆش و زۆر نکتە خەلکى هەولێر بوو خۆشم دەویست، ئەو شەو تا درەنگى شەوان نەخەوتین ، مام کەرىم بە مندالانى گوت : وەرن پوونیش چى پۆکتان بۆ دەگێرمەو دەزانم کە پیتان خۆشە : منیش کە زۆر حەزم لە چى پۆکە کۆنەکان دەکرد بە وریایەو گۆیم لە مام کەرىم پراگرت : مندالانىش هەموویان زۆر بە دلخۆشیەو گۆیان قوراغ کرد و ئەوسا مام کەرىم گوتى : ئەم چى پۆکە بە ناوى (نەزان و بەدبەختە) منیش ناوى چى پۆکە کەم لە لای خۆمەو یاداشت کرد و گۆیم لە مام کەرىم پراگرت تا چى پۆکە کى تەواو کردو هەموو چى پۆکە کەم لە مێشکى خۆما تۆمار کرد و بپام دا کە لە هەلێک دا ئەو چى پۆکە پى مانایە بنوسمەو و بیخەمە سەر کاغەز و بلاوى بکەمەو، ئیتر لە دواى ماوەیەک بپاردانى نوسینەو ئەو چى پۆکەو گەلێ چى پۆکى تر کە هەر لە دەورانى زارۆکى لە مام سالىح و مام جەژنى و گەلێ لە خەلکانى ترم بیستبوون، لە گەل ئەم چى پۆکەش کە مام کەرىم زۆر بە تام و بوى گێپرایەو و ئاوى گوت : کە دەقى گۆتنەکەى وا دەنوسمەو و بە یادی مام کەرىم و ئەو پۆژگارنەو پێشکەشى زارۆکان و هەموو خۆینەریكى نازیز کوردی دەکەم و هەزاران سلاویش لە گیانى پاکى مام کەرىمى نەمر .

ئەحمەد دەشتی : بەرلین

پۆژى لە پۆژگارانی زوودا کابرایەک دەبێ لە دواى بەختى خۆى دەگەڕێ و دەچیتە لای پیرە مێردىكى بە سالا چوو و داواى لى دەکات کە چون بتوانیت بەختى خۆى بدۆزیتەو و ئالەو بەدبەختیەى کە هەیه تی پزگارى ببی و شادو خەندان بژیتن، پیرە مێردى دونیادیدە و بە سالا چووش لە وەرামী کابرا دەلیت : ئەوێ کە من بزانی بەختى تۆ وا لە پشت دەریای پەشەو لە ناو قورپو لیمو دا گێرى کردوو و تا بەخۆت نەچی بۆلای ئەو

بهختی خۆتهوه هەر ئاوا دەمینیتتهوهو بهختی تۆ ناگەرپتتهوه، کابرای بهدبهختیش که ئەمەى دەبیستى ئیتر راسته و خۆ هەلدهستیت و پروو دهکاته ئەو جینگایه و بهرهو ئەوشوینەى که پیره میردى به ساللا چوو بوى دیاری کردبوو دهپروات، کابرای بهدبهخت له رینگهوه دواى یهک دوو پرۆژان که به سەر چیاينکهوه سەر دهکهویت و له سەر بلندایى ئەو کپوهوه توشى به گورگیكى له پرو لاواز و زۆر درنده دیتن، گورگهش که له برسان کۆلهوار بووو هیزو توانای له بهر نه مابوو له برسان یکسەر په لامارى کابرا ده دادات بۆ ئەوهى که بیخوات و هه نجنی بکات، کابراش که ئەمه ده بیئى هاوارى لى ههل دهستیت و به گورگه که ده لیت: په لامارم مه دهو مه مخۆ چونکه من بۆ لای شه نسه کهى خۆم که له فلانه شوینه ده پرۆم و ده چم ئەو بهختی خۆم ده هینمه وه، گورگه کهش که ئەمه ده بیستیت واز له کابرا دینى و پینى ده لیت: به و مەرجه وازت لى دینم که به بهخته کهى خۆت بلیى ئەوه منى گورگ چهند ساله نه خو شیه کی زۆر خراپى پیستم هه یه و به هه یچ شیوه یه ک چاک نابیتته وه، بزانه ده رمانى ده ردی من چیه؟ کابراش واده به گورگه که ده دادات و ئەویش وازی لى دینى، ئەوسا کابرا بۆ لای بهخته کهى خۆى ده پروات، کاتى له چیا که شوپر ده بیته وه ئیوه اره ی به سەر دادیت و دونیای لى تاریک دادیت و ده گاته باغیكى زۆر گه وره و ئیتر به ره و خانوه کهى ناو باغه که مل ده نى که مالی خاوه ن باغه که له و خانوه دا ده بیت، که ده گاته وینده ر دواى سه لام و که لام وه زعی خۆى به ته واوى بۆ خاوه ن باغه که ده گیرپتته وه، ئەوسا خاوه ن باغه کهش زۆر به خیره اتنى بهدبهخته که ده کات و پینى ده لیت که وا ته داوا یه کم له تۆ هه یه ئەویش ئەوه یه که چوو ی بۆ لای شه نسه کهى خۆت و پینى بلیت نازانم بۆ چى ئەم باغه ی من زۆر له میژه هه یچ بهر ناگریت و ساله هایه هه ر بى به ره؟ ده بى ئەم پرسیاره له یاد نه کهیت و به شه نسه کهى خۆت هه ر بلیت، ئەویش گوتى: زۆر باشه ئەنجامى ده ده م، ئەو پرۆژه له ویش مال ناوایى کرد و له ویش رویشت و دواى چهند پرۆژیک توشى به وه لاتیکى تر هات و له سەر سنورى ئەو وه لاته وه پاسه وانه کان کابرایان گرت و راسته و خۆ بردیان بۆ لای پاشای خۆیان بۆ بریار وه رگرتن له سەر کابرا که وا بى روخسه ت په رینه وه ی له و مەرزه وه وه اتۆته وه لاتیان ه وه، کابرا که چوو وه لای پاشا له دواى به خیره اتن کردنى پاشا له کابرای پرسى و گوتى: تۆ چیت ده وى که ئاوا هاتوینته ناو وه لاتى ئیمه وه و بزه ت وه رنه گرتووه؟ کابراش له وه رام دا

باسی خۆی بۆپاشا گېرايهوه ئهوسا پاشا كه ئهوهى بيست به پاسهوانهكانى گوت ئيوه برۆن و واز لهم كابرايه بينن، دواى ئهوهى كه پاسهوانهكان رۆيشتن ئيتير پاشا به كابراى گوت: شتيكت پى دهليم بهلام نابى باسى بكهيت و ئهگه باسى بكهيت ئهوا نرخی سهره و له دارت دهدهم، كابراش گوتى: پاشام به سهرچاوان ههرچى دهليى ئهوا من ئهنجامى دهدهم و فهرموو چيت دهوى؟ پاشا گوتى: دهمهوى به شهنسهكهى خۆت بليى نازانم بۆچى من كه پاشاشم و له هيچم كهم نيه و بهلام ههميشه دلم زۆر تونده و نا ئارام و نازانم ههتوانى ئهه دردهى من چيه؟ ئهگه وهلامم بۆ بينتهوه خهلاتت دهكهه و چيت بوى بۆت وادهكهه ئيتير كابراش وادهى به پاشا داو كه وهرامى بۆ بيتتهوه، پاشا كابراى به ريزهوه ئازاد كردو ئيتير كابراش بهره و شوينى مه بهستى خۆى به ريكهوت و رۆيى و زۆرى پى نهچوو گهيشته سهر دهرياي رهشهوه، ههركه چوهكه نارى دهرياو چاوى به حوتيك كهوت وا لهو كه ناره مهلهى دهكاتن، ئيتير له حوتهكه نهزيك بووه لى پارايهوه كهوا بيپاته ئهوبهري دهرياو وه لهوى بهختهكهى خۆى بينتهوه و پى شاد بيتتهوه، كهوا بهختهكهى له ناو قور و ليتاوى ئهوبهري دهريادا گيرى خواردوووه لهوى چهقيوه، حوتهكهش كه ئهمهى بيست به كابراى گوت زۆر باشه به شهرتيك دهتپه رينمه و ئهوبهري كه به بهختى خۆت بليت من نازانم بۆچى ههميشه گوئى لاجه پم گرانه و هيچ نا بيستم؟ كابراش وادهى پى داو سوارى پشتى حوتهكه بوو حوت كابراى په راندهوه ئهوبهري دهرياو، كابرا كه په ريهوه ماويه كه رۆيى بينى كهوا بهختهكهى له ناو قور و ليماودا ههروهك پيره ميرده كه گوتى گيرى خواردوووه له ويوه چهقيوه ته كان ناخواتن، ئيتير كه چاوى به بهختى خۆى كهوت ههتا بليى شادمان بوو و به شهنسهكهى خۆى گوت: قوربان ئهوه تو بۆچى وا له من دوور كهوتتتهوه نازانى كه من چهند نازارو رهنجم به بى تووه كيشاوه؟ دههسته وه ره با برۆينه وه و شادم بكهوه، ئيتير بهختى كابراش له وهرام دا گوتى: منيش له ميژه چاوه پروانيت دهكهه كه بيت من بيهيتهوه، بهختى كابرا گوتى: ده بگه ريوه من ئهوا گهل تو دا ديمهوه، ئيتير كابراش له خو شيان پاى نه ده گيشته زهوى و زۆر به دلخوشي وه پرووى كرده شهنسهكهى خۆى و گوتى: من ههنديك پرسيارم هه نه ده بى وهرامم بدهيتهوه و به بى ئه و وهرامانه من ناگه ريمه وه، بهختى كابراش گوتى: فهرموو پرسياركانت چين؟ كابرا گوتى: ئه و حوتهى كه منى

په پړانده وه ده لیت همیشه گوچکله چی چپم گرانه نازانم هوئی چیه؟ به خت گوتی: مستیک له گوچکله حوته که بده دورپکی زور نایاب و نرخداری تیدایه و دیته دهره وه و نهوسا چاک ده بیته وه.

پاشان کابرا گوتی: پرساری دووهم نهو هیه که له فلان وه لات که من بهوئی داهاتووم و ده گه پیمه وه فلانه پاشا ده لیت: هوئی چیه که همیشه دلم تونده و نا نارام؟ یه ختی کابرا گوتی: پپی بلی که نهو پادشایه کچه و تا ئیستا میردی نه کردوه و که سیش نازانیتن، با بوخوئی میردیک بکاتن و نهوسا دلته نگیه که ی و هموو نا نارامیه که ی له ناو ده چیت و چاک ده بیته وه.

کابرای به دبه خت گوتی: پرساری سییه م نهو هیه که فلانه خاوه ن باغ ده لیت نازانم هوئی چیه که باغه که ی من ساله هایه بهرنا گرتن؟ له وهرام دا به خت گوتی: پپی بلی هوئی که ی نهو هیه که چهند کوبه زیړیک له ده مه تری به ولاره ی دهرگای باغه که شاراوه یه و تا نهو زیړانه دهر نیتن باغه که بهر ناگرتن، با نهو زیړانه دهر بینیت و نهوسا باغه که ی بهر ده گرتن.

کابرای به دبه خت گوتی: پرساری چواره م نهو هیه: له فلانه کیودا گورکیک هه یه ده لیت: من له میژه نه خوشیه کی زور خرابی پیستم هه یه و به هیچ کلوجی چاک نایته وه دهرمانی دهردی نهو گورگه چیه؟ به خت گوتی به گورگه که بلی با بی نه قلترین که س که توشی بوو بیگری و بیخواتن و نهوسا چاک ده بیته وه.

ئیتیر کابرا که ناوا به ختی خوئی دوزیه وه و هموو وهرامه کانیش دایه وه زور به دلخوشی به ره و وه لاتی خوئی گه پرایه وه و یه که مجار هاته سهر دهریاوه و حوته که چاوه پروانی کابرای ده کرد و گوتی: کوانی وهرامی پرسیاره که ی من؟ کابراش گوتی: تا نه م په پرنیه وه نهو بهری دهریاوه و وهرامه که ت پپی نالیم، ئیتیر حوته ش گوتی: زور باشه، کابرا سواری پشتی حوته که بوو له نهزیک که ناری نهو بهری دهریاکه وه به حوته که ی گوت: گوپی چه پت رابگره تا مستیکی لی بدهم و دورپیک له ناو گویت دایه و دیته دهره وه و نهوسا تو چاک ده بیته وه، نهو کاره ی کرد و دورپکه له گوچکله حوته که هاته دهره وه و حوته که گوپی بووه و سوپاسی کابرای کردو گوتی: که واته نهو دورپه به نرخه با بو تو بیتن و نرخیکی زوری هه یه و سودی لی وهر

بگره، کابرا گوتی: نه خیر من بهختی خۆم دۆزیوه تهوه دوپرم بۆچیوه ئیتر ههستاو پۆیی و دوپره کهی لهوئ به جئ هیشته و نهی ویست.

دوای ماوهیه کهی تر که پۆیشت و چۆوه ئه وه لاته وه که لیوهی په پریبۆوه، دیسان له سه ر سنوری ئه وه خاکه دهستگیریان کرد و بردیان هه وه لای پاشا، پاشا که چاوی به کابرا کهوت و به خیر هاتنی کرد و لپی پرسی و گوتی: بهختی خۆت دۆزیه وه؟ ئه ویش گوتی: به لئ دۆزیمه وه، ئه وسای پاشا گوتی: وه رامی پرسیاره کهی منت هینایه وه؟ کابراش گوتی: به لئ، به لام حه ز ده کهم به ته نیایی پیت بلیم، پاشا هه موو وه زیره کانی ده ر کرده ده ره وه و کابرا به پاشای گوت قوربان تۆ کچیکی و میردت نه کرده و که سیش نازانی که تۆ کچی و میردیک بکه چاده بیته وه و دلته نگیت نامینی و زۆر ئارام ده بیت، پاشاش که ئه مهی بیست زانی که ئه م په یفه زۆر راسته و باوه ری هات که چون ده زانی که ئه و پادشایه کچه و که سیش نازانی، بیبری کرده وه و گوتی دیاره که قسه کهی ئه م کابرایه زۆر راسته، بۆیه که به کابرای گوت: که واته من میرد به تۆ ده کهم و تۆ وه ره ببه به پاشای ئه م وه لاته، کابرای به دبەختیش گوتی: نه خیر پادشا، من هه رگیز ئه مه ناکه م و ده گه پرمه وه شوینه کهی خۆم و بهختی خۆم دۆزیته وه و هه رگیز نامه وئ تۆ بینم و بیم به پاشای ئه م وه لاته.

ئیتیر له ویش پۆیشت و تا گه یشته وه ناو باغه که و له ویش کابرای خاوه ن باغ زۆری به خیر هاتن کرده وه و لپی پرسی و گوتی: چیت کرد؟ بهختی خۆت دۆزیه وه؟ کابراش گوتی: به لئ بهختی خۆم دۆزیه وه، خاوه ن باغ گوتی: وه رامی پرسیاره کهی منت هینایه وه؟ به دبەخت گوتی: کولینگ و بینان بینن و ده مه تریان له بهر ده رگای عه مباره که پیواو دستیان به هه لکهندن کرد تا گه یشته ئه و کوپه زیرانهی که بهختی کابرا باسی بۆ کرد بوو، ئه وسای به باغه وانی گوت: ئه م زیرانه هه مووی ده ری بینن و ئه وسای باغه کهت به ریکی زۆر ده گریتن، باغه وان که ئه مهی بینی زانی که راست ده کاتن و هه موو کوپه زیره کانیا هینایه دره وه به به دبەختی گوت: وه ره ئه م زیرانه بۆ خۆت به ره و من پیویستیم پی نیه، کابرای به دبەخت گوتی: من زیرم بۆچییه تازه به ختم هاتۆته وه و هه مووی با بۆ خۆت پیت و من نامه وئ.

ئیتیر له ویش به پری که و ته وه و به ره و وه لاته کهی خۆی گه پرایه وه و له ریگه ی سه ر شاخه که دا گورگه چاوه پروانی کابرای ده کرد که وه رامه کهی بۆ

بئینتهوه، کابراش که گه یشته لای گورگه که و دیسان په لاماری دایه وه و
گوتی: کوا وهرامه که ی پرسپاری من؟ به دبه ختیش هه ر له هه وه لجاره وه تا
گه یشته وه لای گورگه که هه مووی بو گپرایه وه و ئه وسه به گورگه که ی
گوت: به ختی من گوتی که هه توانی دهردی پیستی تو خواردنی کابرایه کی
زور بی ئه قل و نه زانه که پییگه یشتی و بیگه یتی و به بی دواکه وتن بیخویت
و ئیتر باشان چاک ده بیته وه و به لات لی نامینی، گورگه که ئه مه ی بیست و
ددانه کانی خوئی قپماند و به کابرای به دبه ختی گوت: تو که ئه وه هه مو
هه له ت له ده ست خو دایه و قه بولت نه کردوو دپاره که له تو به دبه ختتر و
بی ئه قل و نه زانتر له هیچ شوینی ده ست ناکه ویت و ته نیا توئی دهرمانی
دهردی من و راسته و خو سواری سه ری کابرای به دبه خت و نه زان بوو و
پارچه پارچه ی کرد و له ویندهر کابرای خوارد و ئیتر دهرده که ی گورگه ش
چا بووه و هه رچی که خورشت و نازار بوو له سه ر پیستی گورگه نه ما. به لی
ئه مه یه سه ره نجامی بی ئه قلی و نه زانین، هه رکه سیک له ژیان دا که نه زان
بیست و ئاوا دژی بهرزه وه ندی خوئی کار بکات هه ر ئاوا ی به سه ر

دیتن .